

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.257/2023/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év január hó 2. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen folyamatban levő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. július 3. napján kelt 29.B.56/2023/9. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. július 3. napján tartott előkészítő ülésen meghozott 29.B.56/2023/9. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a), (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], ezért őt 3 év szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 400 napi tétel - napi tételenként 1.000 Ft összesen 400.000 Ft - pénzbüntetésre és 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselő foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg megállapítva, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak átváltoztatásról, az eljárás során bűnjelként lefoglalt iratok további sorsáról, továbbá kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú határozat ellen a vádlott és védője enyhítésért, míg az ügyész súlyosításért, hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabása céljából jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.517/2023/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, azzal, hogy a korlátozott felülbírálat során a jogorvoslatok tanácsülésen elbírálhatóak.

[4] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, észrevételezte, hogy az ügyészi fellebbezés az ügyészség által használt elektronikus rendszer adatai alapján törvényes határidőn belül előterjesztettnek tekintendő.

[5] A jogszabályban foglaltaknak megfelelő kioktatás után a vádlott bűnösségét az előkészítő ülésen beismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, a bűnösségét beismerő nyilatkozatot a bíróság a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett törvényesen fogadta el.

[6] Az ítéleti tényállás megalapozottsága a másodfokú eljárás során nem vizsgálható, a vádlott felmentésére, illetve az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény az iratok alapján nem állapítható meg.

[7] A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a bűncselekmények minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelel.

[8] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiányosan tárta fel, további súlyosító körülményként kell értékelni a hamis magánokirat felhasználása vétsége tekintetében a folytatólagosságot, továbbá azt, hogy a költségvetést károsító bűncselekményt a terhelt több adó- és járuléknemre követte el, amiből adóelkerülő magatartásra történő berendezkedésére vonható következtetés. A törvényszék helyesen állapította meg, hogy az enyhítő körülmények számára és nyomatékára figyelemmel indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása, a bűnösségi körülményeket azonban nem valós súlyuknak megfelelően értékelte. Az időmúlás kétségtől enyhítő körülmény, a bűncselekmény elkövetésétől eltelt idő azonban alig haladta meg a büntetési tétel alsó határát, így az a bíróság álláspontjával szemben jelentősnek nem tekinthető.

[9] A vádlottal szemben mindezek alapján a büntetési célok elérése érdekében hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása szükséges. A vádlottat sújtó közügyektől eltiltás, a pénzbüntetés és a gazdasági szervezet vezető tisztségviselő foglalkozástól eltiltás törvényes, a büntetések tartama kellően igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához.

[10] Észlelte, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában elírás folytán a közügyektől eltiltásnál 2 év tartam szerepel, továbbá a büntetés kiszabása körében a bíróság elmulasztotta feltüntetni, hogy a vádlottal szemben a büntetést halmazati büntetésként szabta ki.

[11] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a szabadságvesztés büntetés tartamát emelje fel, a vádlottal szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésként tekintse kiszabottnak, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[12] A vádlott védője az előkészítő ülésen enyhítés végett jelentett be fellebbezést, utóbb a Be. 584. § (6) bekezdésben foglalt kötelezettségét megszegve a bejelentett jogorvoslati nyilatkozatot írásban nem indokolta.

[13] A másodfokú bíróság elsőként a Be. 597. § (1) bekezdés alapján, figyelemmel a Be. 588. § (1) bekezdésre az ügyészi fellebbezés joghatályosságát vizsgálta.

[14] Az iratok szerint a 2023. július 3. napján tartott előkészítő ülésen az ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, a törvényszék az iratokat a vádlott és védői fellebbezés folytán 2023. július 11. napján terjesztette a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség útján a Fővárosi Ítéltáblára.

[15] A 2023. július 4. napjára keltezett ügyészi fellebbezés a 2023. július 18-i nyilatkozattal, valamint az ügyészi fellebbezés elküldéséről szóló ÁNYK nyomtatvánnyal és dokumentummal postai úton 2023. július 19-én érkezett az elsőfokú bírósághoz.

[16] A Fővárosi Törvényszék 2023. július 20-án az ügyészi fellebbezés indokolását pótlólag terjesztette az ítéltáblához.

[17] A bírósági iratok, továbbá elektronikus nyilvántartás szerint 2023. július 19-ét megelőzően ügyészi fellebbezés jelen ügyben nem érkezett.

[18] A Be. 137. § (3) bekezdése szerint napokban vagy munkanapokban megállapított határidőbe nem számít bele az a nap, amely a határidő kezdetére okot adó körülmény esik, eszerint jelen esetben az ügyészség számára a fellebbezés bejelentésére nyitva álló határidő utolsó napja 2023. július 6. volt. Az ügyészség által csatolt dokumentumok kellően igazolják az ügyészi nyilatkozat 2023. július 4. napján elektronikus úton történő elküldését, így a fellebbezés benyújtására törvényes határidőben került sor, az joghatályosnak tekintendő.

[19] A másodfokú bíróság a perorvoslatokat a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulat alapján tanácsülésen bírálta el, nyilvános ülés a tárgyalás kitűzését az érintettek nem indítványozták.

[20] A Be.590.§ (1), (2) és (3) bekezdés a felülbírálat terjedelmét az ítélet ellen bejelentett fellebbezéshez igazodva akként határozza meg, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálja felül, ha azonban a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés alapján - a kiszabott büntetés neme, mértéke és tartama ellen - jelentették be, úgy a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve a részét bírálja felül. Mindezek szerint amennyiben a fellebbezés kizárólag a büntetés nemét, mértékét és tartamát érinti a Be. 590. § (3) bekezdés szerint a másodfokú felülbírálat korlátozott terjedelmű.

[21] A büntetés mértékét sérelmező kétirányú fellebbezésekre figyelemmel a másodfokú bíróság a fentiek alapján a Be. 590. § (3) szerinti korlátok között bírálta felül az elsőfokú határozatot, amely a Be. 607. § (1), a 608. § (1) és a 609. § (1) szerinti hatályon kívül az helyezési okokra is kiterjedt a bűnösség megállapítása és a minősítésre vonatkozó rendelkezések mellett. Ezen túl az ítéltábla Be. 590. § (7) bekezdése szerint az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartó rendelkezéseket törvényességét is vizsgálta.

[22] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, nem vétett az ítélet

hatályon kívül helyezését eredményező eljárási hibát, erre az eljárás résztvevői nem is hivatkoztak.

[23] A Be. 504. § (2) bekezdés a) - c) pontjaiban szabályozott perrendi feltételek megvalósulása esetén előkészítő ülésen törvényesen fogadta el a vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozatát, ítéletében indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) és (4) bekezdésében foglaltak szerint a szükséges mértékben eleget tett.

[24] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pont értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta a perorvoslattal támadott ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) alapján jelentették be.

[25] A vádlott bűnösségének megállapítása a vádirati tényállást alapul véve törvényes, nem merült fel olyan körülmény, mely felmentést, hogy az eljárás megszüntetését indokolná, büntethetőségi akadályt a másodfokú bíróság nem észlelt.

[26] A cselekmények minősítése megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak, a tényállás tartalmazza bűncselekmény törvényi tényállásának ténybeli alapjait. Az elsőfokú bíróság indokolása a jogi minősítést illetően mindösszesen annyiban szorul javításra (10. oldal utolsó előtti mondat), hogy a vádlott nem kárt, hanem vagyoni hátrányt okozott.

[27] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabását meghatározó enyhítő és súlyosító körülményeket nagyjából feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

[28] Az ítéltábla egyetértett az ügyészi állásponttal a tekintetben, hogy további súlyosító körülményként kell értékelni a közbizalom elleni bűncselekményt illetően a folytatólágosságot, a költségvetést károsító bűncselekmény esetén pedig azt, hogy a bűncselekményt a vádlott több adó- és járuléknemre követte el, a bért terhelő adók és járulékok meg nem fizetése miatt közvetve a munkavállalókat is károsítva. Az elkövetéstől számított mintegy öt év eltelte után a törvényszék helyesen értékelte enyhítő körülményként nagyobb nyomatékka a jelentős időmúlást.

[29] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartam jócskán elmaradt a törvényi középértéktől, az elsőfokú bíróság ugyanis ügyészi indítványra Btk.82. § (2) bekezdés b) pont alapján, enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki méltányos tartamú szabadságvesztés büntetést, amelynek enyhítésére törvényes indok nincs.

[30] Szemben az ügyészi állásponttal a kiszabott büntetés kellően igazodik az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlott személyében lévő kisebb fokú társadalomra veszélyességhez, a súlyosító és enyhítő körülményekhez, közelít az ügyészi indítványban szereplő 4 év tartamhoz. Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés tartamának jelentős súlyosítására okot adó körülményt nem talált.

[31] A vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, a pénzbüntetés és a gazdasági társaság vezető tisztségviselő foglalkozástól eltiltás büntetések törvényesen kerültek kiszabásra, azok enyhítése nem indokolt.

[32] Helytállóan észlelte a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság az indokolásával ellentétben az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni, hogy a vádlott által kiszabott büntetések a Be. 81. § értelmében halmazati büntetésként kerültek kiszabásra, ezért e hiányosságot a másodfokú bíróság pótolta.

[33] Arra is helytállóan hívta fel a figyelmet az, hogy elsőfokú ítélet indokolása 11. oldal 5. bekezdésében nyilvánvaló elírás folytán a közügyektől eltiltás mértéke helytelenül szerepel, ezért azt rendelkező részben foglaltakkal egyezően másodfokú bíróság 4 év tartamra javítja.

[34] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[35] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. január 2. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.56/2023/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.257/2023/9. számú végzése folytán 2024. január 2. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. január 2. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke